EIROPAS
KOMISIJA

Briselē, 15.9.2014.
COM(2014) 578 final

ANNEX 6

PIELIKUMS

dokumentam

Priekšlikums Padomes Lēmumam

par to, lai noslēgtu Ekonomisko partnerattiecību nolīgumu (EPN) starp Rietumāfrikas valstīm, Rietumāfrikas valstu ekonomikas kopienu un Rietumāfrikas Ekonomisko un monetāro savienību, no vienas puses, un Eiropas Savienību un tās dalībvalstīm, no otras puses

E PIELIKUMS

PROTOKOLS PAR SAVSTARPĒJU ADMINISTRATĪVO PALĪDZĪBU MUITAS JOMĀ

1. pants

Definīcijas

Šajā protokolā:

a) "muitas tiesību akti" ir jebkuri tiesību akti vai reglamentējoši noteikumi, ko piemēro Līgumslēdzēju pušu teritorijā un kas reglamentē ražojumu importu, eksportu, tranzītu un jebkura cita muitas režīma vai procedūras piemērošanu tiem, tostarp aizlieguma, ierobežojuma un kontroles pasākumus;

b) "pieprasījuma iesniedzēja iestāde" ir kompetenta administratīva iestāde, kuru šim mērķim izraudzījušās Puses un kura iesniedz palīdzības pieprasījumu, pamatojoties uz šo protokolu;

c) "pieprasījuma saņēmēja iestāde" ir kompetenta administratīva iestāde, kuru šim mērķim izraudzījušās Puses un kura saņem palīdzības pieprasījumu, pamatojoties uz šo protokolu;

d) "personas dati" ir visa informācija, kas attiecas uz identificētu vai identificējamu fizisku personu;

e) "muitas tiesību aktu pārkāpums" ir jebkurš muitas tiesību aktu pārkāpums vai pārkāpuma mēģinājums;

f) "informācija" ir visi dati, kas ir vai nav apstrādāti vai analizēti, dokumenti, ziņojumi un citi paziņojumi jebkurā formā, arī elektroniskā formā, kā arī apliecinātas vai apstiprinātas to kopijas.

2. pants

Darbības joma

1. Līgumslēdzējas puses viena otrai palīdz savas kompetences jomās saskaņā ar kārtību un atbilstīgi noteikumiem, ko paredz šis protokols, lai nodrošinātu muitas jomas tiesību aktu pareizu piemērošanu, jo īpaši novēršot tādas darbības, kas ir pretrunā minētajiem tiesību aktiem, un veicot to izmeklēšanu un apkarošanu.

2. Šajā protokolā paredzēto palīdzību muitas jautājumos attiecina uz jebkuru Līgumslēdzējas puses administratīvu iestādi, kas ir kompetenta šā protokola piemērošanā. Tā neierobežo noteikumus, kas reglamentē savstarpējo palīdzību krimināllietās. Tā arī neattiecas uz informāciju, kas iegūta, īstenojot pilnvaras pēc tiesu iestāžu pieprasījuma, izņemot gadījumus, kad šādas iestādes ir atļāvušas sniegt šo informāciju.

3. Šis protokols neparedz palīdzību nodokļu, nodevu vai soda naudu atgūšanā.

3. pants

Palīdzība saskaņā ar pieprasījumu

1. Saņemot pieprasījuma iesniedzējas iestādes lūgumu, pieprasījuma saņēmēja iestāde sniedz tai visu attiecīgo informāciju, kas var tai ļaut nodrošināt muitas tiesību aktu, tostarp noteikumu, kas attiecas uz muitas vērtību un ražojumu izcelsmi, pareizu piemērošanu. Tas iekļauj arī informāciju par konstatētajām vai plānotajām darbībām, kuras ir vai varētu būt muitas tiesību aktu pārkāpumi.

2. Pēc pieprasījuma iesniedzējas iestādes lūguma pieprasījuma saņēmēja iestāde to informē par šādiem jautājumiem:

   a) vai ražojumi, kas eksportēti no vienas Puses teritorijas, ir pienācīgi ievesti otras Puses teritorijā, vajadzības gadījumā norādot minētajiem ražojumiem piemēroto muitas procedūru;

   b) vai ražojumi, kas importēti vienas Puses teritorijā, ir pienācīgi eksportēti no otras Puses teritorijas, vajadzības gadījumā norādot ražojumiem piemēroto muitas procedūru.

   c) vai līdz ar ražojumu deklarāciju pieprasījuma iesniedzējas iestādes muitas teritorijā iesniegtie oficiālie dokumenti ir autentiski.

3. Pēc pieprasījuma iesniedzējas iestādes lūguma pieprasījuma saņēmēja iestāde saskaņā ar savas valsts tiesību vai normatīvajiem aktiem veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu īpašu uzraudzību:

   a) juridiskām vai fiziskām personām, par kurām ir pamatoti domāt, ka tās ir iesaistītas vai ir bijušas iesaistītas darbībās, kas neatbilst muitas tiesību aktiem;

   b) vietām, kur ir vai var tikt izvietoti ražojumu krājumi tādā veidā, ka tas ļauj pamatoti uzskatīt, ka šos ražojumus paredzēts izmantot darbībās, kuras ir pretrunā muitas jomas tiesību aktiem;

   c) ražojumiem, kurus pārvadā vai var pārvadāt tādā veidā, ka tas ļauj pamatoti uzskatīt, ka tos paredzēts izmantot darbībās, kuras ir pretrunā otras Puses muitas tiesību aktiem; un

   d) transportlīdzekļiem, kurus izmanto vai kuri var tikt izmantoti tādā veidā, ka tas ļauj pamatoti uzskatīt, ka tos paredzēts izmantot darbībās, kuras ir pretrunā muitas tiesību aktiem.

4. pants

Neplānotā palīdzība

Puses pēc pašu iniciatīvas un saskaņā ar saviem normatīvajiem aktiem sniedz viena otrai palīdzību, ja tās uzskata, ka šāda palīdzība ir vajadzīga muitas tiesību aktu pareizai piemērošanai, jo īpaši, sniedzot informāciju, ko tās ieguvušas par:

a) darbībām, kuras ir vai šķiet esam pretrunā ar muitas tiesību aktiem un kuras varētu skart otras Puses intereses;

b) jauniem līdzekļiem un metodēm, kurus izmanto, lai veiktu tādas darbības, kas ir pretrunā muitas tiesību aktiem;

c) ražojumiem, par kuriem zināms, ka tie saistīti ar darbībām, ar ko pārkāpj muitas tiesību aktus;

d) juridiskām vai fiziskām personām, par kurām ir pamatoti domāt, ka tās ir iesaistītas vai ir bijušas iesaistītas darbībās, kas neatbilst muitas tiesību aktiem; un

e) transportlīdzekļiem, par ko ir pamatotas aizdomas, ka tos izmantoja, izmanto vai var izmantot, lai pārkāptu muitas tiesību aktus.

5. pants

Pārsūtīšana un paziņošana

1. Pēc pieprasījuma iesniedzējas iestādes lūguma pieprasījuma saņēmēja iestāde saskaņā ar attiecīgajiem tiesību aktiem un noteikumiem veic visus vajadzīgos pasākumus, lai:

   a) iesniegtu dokumentus vai

   b) paziņotu visus lēmumus,

   kas saņemti no pieprasījuma iesniedzējas iestādes un kas ir šā protokola darbības jomā, adresātam, kurš uzturas vai veic uzņēmējdarbību pieprasījuma saņēmējas iestādes teritorijā.

2. Pieprasījumus par dokumentu pārsūtīšanu vai lēmumu paziņošanu sagatavo rakstiski pieprasījuma saņēmējas iestādes oficiālajā valodā vai valodā, kas šai iestādei ir pieņemama. Tādā gadījumā piemēro 6. panta 3. punktu.

6. pants

Palīdzības pieprasījumu forma un saturs

1. Pieprasījumus saskaņā ar šo protokolu iesniedz rakstveidā. Tiem pievieno dokumentus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu atbilstību pieprasījumam. Kad ir vajadzīga steidzama palīdzība, var pieņemt mutiskus palīdzības pieprasījumus, bet tie ir jāapstiprina rakstiski, cik vien drīz iespējams.

2. Saskaņā ar 1. punktu iesniegtie pieprasījumi ietver šādu informāciju:

   a) pieprasījuma iesniedzēju iestādi,

   b) pieprasīto pasākumu,

   c) pieprasījuma mērķi un iemeslu;

   d) attiecīgos tiesību aktus vai noteikumus un citus juridiskos elementus;

   e) cik vien iespējams precīzas un izsmeļošas norādes par fiziskajām un juridiskajām personām, uz kurām attiecas izmeklēšana; un

   f) attiecīgo faktu un jau veiktās izmeklēšanas kopsavilkumu.

3. Pieprasījumi ir izveidoti angļu, franču, portugāļu vai jebkurā citā valodā, kas ir pieņemama pieprasījuma saņēmējai iestādei. Apliecinošie dokumenti, ja nepieciešams, ir pārtulkoti savstarpēji pieņemamā valodā.

4. Ja pieprasījums neatbilst iepriekšminētajām formas prasībām, to var prasīt labot vai papildināt; šajā laikā var noteikt piesardzības pasākumus.

7. pants

Pieprasījumu izpilde

1. Lai izpildītu palīdzības pieprasījumu, pieprasījuma saņēmēja iestāde savas kompetences un pieejamo resursu robežās tā, it kā tā rīkotos pati savā vārdā vai pēc citu tās pašas Puses iestāžu lūguma, sniedz tās rīcībā esošo informāciju, veic attiecīgu izmeklēšanu vai nodrošina šo pasākumu veikšanu. Šo noteikumu piemēro arī visām pārējām iestādēm, kurām pieprasījuma saņēmēja iestāde, kad tā nevar rīkoties viena, ir nosūtījusi šādu lūgumu.

2. Palīdzības pieprasījumus izpilda saskaņā ar pieprasījuma saņēmējas Puses tiesību vai normatīvajiem aktiem.

3. Attiecīgi Puses pienācīgi pilnvarotas amatpersonas ar pieprasījuma saņēmējas Puses piekrišanu un ar pēdējās nosacījumiem var atrasties pieprasījuma saņēmējas iestādes vai citas iestādes (1. punkta nozīmē) birojos un iegūt no tiem informāciju par darbībām, kas ir pretrunā vai varētu būt pretrunā muitas tiesību aktiem, un kura ir nepieciešama pieprasījuma iesniedzējai iestādei saskaņā ar šo protokolu.

4. Attiecīgi pieprasījuma iesniedzējas Puses pienācīgi pilnvarotas amatpersonas ar pieprasījuma saņēmējas Puses piekrišanu un ar pēdējās nosacījumiem var piedalīties izmeklēšanā, ko veic pieprasījuma saņēmējas Puses teritorijā.

8. pants

Informācijas paziņošanas veids

1. Pieprasījuma saņēmēja iestāde rakstveidā paziņo pieprasījuma iesniedzējai iestādei izmeklēšanas rezultātus, pievienojot visus attiecīgos dokumentus, apliecinātās kopijas u. tml.

2. Šo informāciju var iesniegt elektroniski.

3. Dokumentu oriģinālus nodod tikai pēc pieprasījuma tajos gadījumos, kad ar apliecinātām kopijām nepietiek. Minētos oriģinālus atdod atpakaļ, tiklīdz iespējams vai pēc tos iesniegušās kompetentās iestādes pieprasījuma.

9. pants

Izņēmumi attiecībā uz pienākumu sniegt palīdzību

1. Palīdzību var atteikt vai sniegt tikai tad, ja ir izpildīti konkrēti nosacījumi vai prasības, gadījumos, kad Rietumāfrikas vai Eiropas Savienības Puse uzskata, ka palīdzība saskaņā ar šo protokolu:

   a) varētu apdraudēt tās Rietumāfrikas valsts vai Eiropas Savienības dalībvalsts drošību, kurai palīdzība prasīta saskaņā ar šo protokolu; vai

   b) tā varētu apdraudēt sabiedrisko kārtību, drošību vai citas būtiskas intereses, jo īpaši 10. panta 2. punktā minētajos gadījumos; vai

   c) būtu pretrunā rūpnieciskajam, komerciālajam vai dienesta noslēpumam.

2. Pieprasījuma saņēmēja iestāde var atlikt palīdzības sniegšanu, ja tā traucētu notiekošai izmeklēšanai, saukšanai pie atbildības vai tiesas procesam. Šādā gadījumā pieprasījuma saņēmēja iestāde apspriežas ar pieprasījuma iesniedzēju iestādi, lai

noteiktu, vai palīdzību var sniegt, ievērojot tādus noteikumus, ko var izstrādāt pieprasījuma saņēmēja iestāde.

3. Ja pieprasījuma iesniedzēja iestāde lūdz palīdzību, kuru tā pati nespētu sniegt, ja tai šādu palīdzību lūgtu, tad savā pieprasījumā tā vērš uzmanību uz šo faktu. Tad pieprasījuma saņēmējai iestādei jāizlemj, kā atbildēt uz šādu pieprasījumu.

4. Ja pieprasījuma saņēmēja iestāde uzskata, ka pieprasījuma apmierināšanai nepieciešamās pūles ir acīmredzami nesamērīgas ar pieprasījuma iesniedzējas iestādes ieguvumiem, tā var atteikt sniegt prasīto palīdzību.

5. Attiecībā uz gadījumiem, kas minēti 1., 2. un 4. punktā, pieprasījuma saņēmējas iestādes lēmumu un tā iemeslus nekavējoties paziņo pieprasījuma iesniedzējai iestādei.

10. pants

Informācijas apmaiņa un konfidencialitāte

1. Jebkura informācija, kas jebkādā veidā ir sniegta saskaņā ar šo protokolu, ir konfidenciāla vai ierobežota atkarībā no katras Puses piemērojamajiem noteikumiem. Uz to attiecas pienākums ievērot dienesta noslēpumu un aizsardzība, ko attiecina uz līdzīgu informāciju saskaņā ar attiecīgajiem tās Puses tiesību aktiem, kura ir to saņēmusi.

2. Ar personas datiem var apmainīties tikai tad, ja saņēmēja Puse apņemas tādiem datiem nodrošināt vismaz līdzvērtīgu aizsardzību tai, kādu attiecīgajā situācijā piemērotu šāda veida datiem tās Puses teritorijā, kura datus var sniegt.

3. Ja tiesvedībā vai administratīvajos procesos attiecībā uz tādu darbību konstatāciju, kuras ir pretrunā muitas tiesību aktiem, izmanto informāciju, kas iegūta saskaņā ar šo protokolu, to uzskata par izmantošanu šā protokola mērķiem. Puses savos pierādījumu dokumentos, ziņojumos un liecībās, kā arī procesos un maksājumos, par kuriem iesniegtas prasības tiesā, kā pierādījumus var izmantot saskaņā ar šā protokola noteikumiem iegūto informāciju un izskatītos dokumentus. Par šādu izmantojumu ziņo kompetentajai iestādei, kas ir sniegusi attiecīgo informāciju vai piešķīrusi piekļuvi minētajiem dokumentiem.

4. Iegūto informāciju izmanto tikai šā protokola mērķiem. Ja viena Puse vēlas izmantot šo informāciju citiem mērķiem, tā informācijas sniedzējai iestādei lūdz iepriekšēju rakstveida piekrišanu. Turklāt uz šādu informāciju attiecas visi minētās iestādes noteiktie ierobežojumi.

5. Pieprasījuma iesniedzēja iestāde, kura saņem personas datus, informē pieprasījuma saņēmēju iestādi, kura ir sniegusi šos datus, par to izmantošanu un panāktajiem rezultātiem.

6. Saskaņā ar šo protokolu sniegtos personas datus uzglabā tikai tik ilgi, cik nepieciešams, lai panāktu mērķi, ar ko pamatota to nodošana.

7. Pieprasījuma saņēmēja iestāde, kura nodevusi personas datus, cik vien iespējams, nodrošina, lai šie dati tiktu iegūti godprātīgi un legāli, lai tie būtu precīzi un aktuāli un nebūtu nesamērīgi attiecībā uz mērķiem, ar ko pamatota to nodošana.

11. pants

Eksperti un liecinieki

Piešķirto pilnvaru robežās pieprasījuma saņēmējas iestādes amatpersonu var pilnvarot par ekspertu vai liecinieku tiesvedībā vai administratīvajos procesos, kas attiecas uz šajā protokolā ietvertajiem jautājumiem, un iesniegt attiecīgus priekšmetus, dokumentus vai apliecinātas to kopijas, kas varētu būt nepieciešamas attiecīgajā tiesvedībā. Uzaicinājumā uz nopratināšanu ir konkrēti jānorāda, uz kuru tiesas vai pārvaldes iestādi amatpersona tiek uzaicināta, kādos jautājumos un sakarā ar kādu ieņemamo amatu vai kvalifikāciju tā tiks nopratināta.

12. pants

Izdevumi palīdzībai

1. Puses atsakās no savstarpējiem prasījumiem par to izmaksu atlīdzināšanu, kuras radušās saistībā ar šo protokolu; izņēmums, attiecīgā gadījumā, ir atlīdzība, kas samaksāta tiem ekspertiem un lieciniekiem, kā arī tulkiem un tulkotājiem, kuri nav valsts dienestā.

2. Neskarot 1. punkta un 7. panta 1. punkta noteikumus, Puses, ja pieprasījuma izpildei nepieciešamas pamatotas ārkārtējas izmaksas, apspriežas, lai noteiktu noteikumus un nosacījumus, ar kādiem pieprasījums tiks izpildīts, ieskaitot veidu, kā tiks segtas izmaksas.

13. pants

Īstenošana

1. Šā protokola īstenošanu uztic, no vienas puses, Rietumāfrikas valstu muitas dienestiem un, no otras puses, Eiropas Komisijas kompetentajiem dienestiem, un – attiecīgā gadījumā – Eiropas Savienības dalībvalstu muitas dienestiem. Tie lemj par visiem šā nolīguma piemērošanai vajadzīgajiem praktiskajiem pasākumiem un metodēm, ņemot vērā spēkā esošos noteikumus, jo īpaši datu aizsardzības jomā. Tie var ieteikt kompetentajām iestādēm grozījumus, kurus saskaņā ar to viedokli vajadzētu veikt šajā protokolā.

2. Puses savstarpēji apspriežas un pēc tam informē viena otru par sīki izstrādātiem īstenošanas noteikumiem, kas ir pieņemti saskaņā ar šā protokola noteikumiem.

14. pants

Citi nolīgumi

1. Ņemot vērā Eiropas Savienības un dalībvalstu attiecīgās kompetences, no vienas puses, un Rietumāfrikas valstu ekonomikas kopienas, Rietumāfrikas Ekonomiskās un monetārās savienības un Rietumāfrikas valstu attiecīgās kompetences, no otras puses, šā protokola noteikumi:

   a) neskar Pušu saistības saskaņā ar citiem starptautiskiem nolīgumiem vai konvencijām;

   b) ir uzskatāmi par papildinošiem attiecībā uz tādiem nolīgumiem par savstarpējo palīdzību, kuri ir vai var tikt noslēgti starp atsevišķām Eiropas Savienības dalībvalstīm un Rietumāfrikas valstīm; un

c) neietekmē Eiropas Savienības noteikumus, kas reglamentē Eiropas Komisijas kompetento dienestu un Eiropas Savienības dalībvalstu muitas dienestu apmainīšanos ar visu informāciju, kas iegūta saskaņā ar šo protokolu un kas varētu skart Eiropas Savienības intereses;

d) neietekmē attiecīgos Rietumāfrikas Puses noteikumus, kas reglamentē Rietumāfrikas valstu ekonomikas kopienas Komisijas un Rietumāfrikas Ekonomiskās un monetārās savienības kompetento dienestu un to dalībvalstu muitas dienestu apmainīšanos ar visu informāciju, kas iegūta saskaņā ar šo protokolu un kas varētu skart Eiropas Savienības intereses.

2. Neskarot 1. punkta noteikumus, šā protokola noteikumi ir noteicošie attiecībā uz noteikumiem jebkurā divpusējā savstarpējās palīdzības nolīgumā, kas ir vai var tikt noslēgts starp Eiropas Savienības dalībvalstīm un Rietumāfrikas valsti, ciktāl minētā divpusējā nolīguma noteikumi nav vai nebūtu saderīgi ar šā protokola noteikumiem.

15. pants

Piemērošana

Attiecībā uz jautājumiem, kas saistīti ar šā protokola piemērošanu, Puses savstarpēji apspriežas, lai šos jautājumus atrisinātu Īpašajā komitejā muitas un tirdzniecības veicināšanas jomā, kas izveidota ar šā nolīguma 5. nodaļas 45. pantu.